

blikket vilde indsamle Materiale til Bedømmelse af vort Lands almindelige økonomiske Stilling, er den Mulighed ikke udelukket, at dette Materiale endog meget snart kunde vise sig at være ganske forældet; dette vil i høj Grad være afhængigt af, hvorledes Udviklingen paa Toldlovgivningens Omraade kommer til at forme sig i den nærmeste Tid i England.

Jeg skal derefter berøre nogle mindre Spørgsmaal vedrørende Finansministeriet, som fra forskellige Sider ere fremdragne. Det ærede Medlem for Viborg (Svejstrup) vilde gerne have en Udtalelse fra Finansministeren om, hvorvidt de Udgifter, der opføres paa Finanslovens § 27, kunne betragtes som bringende Staten en til deres nominelle Beløb svarende virkelig Formuefremgang. Dette ærede Medlem er jo kun i en vis Forstand et nyt Medlem her i Tinget. Gennem mange Aar har han sidet her og indsuet den Visdom, som er flydt fra flere Generationers Læber. Han vil vide, at dette Spørgsmaal er af dem, som gennem Aaringer have været drøftet ved hver Finanslovsbehandling, dette, hvor megen Formuefremgang kan man paaregne af Udgifterne paa § 27? Mange forskellige Betragtninger, mange mer eller mindre plausible Meninger ere blevne opstillede, forfægtede og forkastede. Jeg har aldrig formaaet at afvinde disse Diskussioner synderlig Interesse. For mit Vedkommende er det afgørende det finansielle Spørgsmaal: hvor mange Penge skulle vi af med, hvad har Statskassen at udrede! Det, om man blandt Statsaktiverne mener at kunne opføre et lidt større eller mindre Beløb, forekommer mig ikke i finansiell Henseende at have nogen synderlig Betydning. Staten er ikke stillet som den private Mand, der opstiller sin Status ved Aarets Udgang og undersøger, om han er gaaet frem eller tilbage. Statens finansielle Hovedstyrke ligger i Borgernes Skatteevne, og de Værdier, Staten ligger inde med i Form af Værdipapirer, Forskrivninger, Ejendele osv., ville altid være den mindre væsentlige Del, i alt Fald saa længe vi ikke ere gaaede over til en hel anden Statshusholdning end den, som er den gældende. At der er Udgifter paa § 27, som betyde en Formuefremgang, er givet. Der er saaledes Afdragene paa Statens Gæld; det at betale sin Gæld er at formere sit Bo, men jeg ser ikke, at dette for den finansielle Balance har nogen Betydning, thi disse Afdrag ere Staten kontraktmæssig forpligtet til at yde, og Meningen har naturligvis ikke været den, at man skal skaffe Penge

dertil ved at stifte ny Laan. Det er derfor en Udgift, rent finansielt set, ganske som enhver anden, og at man formindsker Statsgælden, har med Hensyn til den finansielle Balance fra Aar til Aar kun Betydning derved, at Udgiften til Forrentning synker. Imidlertid skal jeg sige, at der er ingen Tvivl om, at en større eller mindre Del af de Udgifter, der opføres til offentlige Arbejder, Laan osv., naturligvis ikke ere udgivne i den Forstand, at der slet ikke er erhvervet nogen Værdi til Gengæld. Det kommer væsentlig an paa, hvor stor en Forrentning man kan faa af de erhvervede Værdier. I saa Henseende haaber jeg navnlig, at Udgifterne til offentlige Arbejder skulle vise bedre Resultater i Fremtiden end i de nærmest foregaaende Aar. Men der er et langt Stykke Vej frem, inden vi naa til, saaledes som Forholdet er i Preussen, 6 pCt. Udbytte af Statsbanerne. Havde vi det samme, vilde jeg indrømme, at Spørgsmaalet om, hvorvidt de Udgifter, der opføres paa § 27, uden Betænkelighed kunne dækkes ved Optagelsen af Statslaan, vilde stille sig i væsentlig Grad anderledes. — Det ærede Medlem henstillede endvidere at foretage en Revision af Anmærkningerne til Finansloven, idet nogle vare for omfattende og andre ikke tilstrækkelige. Efter min Mening er dette tykke Bind paa 1,700 Spalter egentlig tykt nok. Men om man kan skære noget væk, er tvivlsomt, det beror væsentlig paa Finansudvalget og Folketinget. Hvis Resultatet kun blev, at Finansudvalget krævede disse Oplysninger og lod dem trykke af i Bilag B., blev Forholdet jo det samme. Jeg skal tilføje, at for Statsbanernes Vedkommende er der i Aar sket en ikke uvæsentlig Indskrænkning i Anmærkningernes Omfang. Dette hænger sammen med den ny Organisationslov. Omfanget er nedsat med $\frac{1}{3}$; vi faa se, om Finansudvalget vil finde, det er et Fremskridt. — Det ærede Medlem for Silkeborg (Byriel-Jensen) klagede over, at der, som han udtrykte sig, var sparet paa Invalideudgifterne, og han mente, at der særlig her ikke burde finde nogen Besparelse Sted. Hvis han forestiller sig, at der er knebet paa Udgifterne, saa beror det paa en Misforstaaelse. Det Beløb, der bevilges, er kalkulatorisk. Enhver, der har Krav derpaa, faar Understøttelse, enten saa Udgifterne blive større eller mindre. Hvis han derimod vilde antyde, at han vilde finde det rigtigt — og dette fandt Støtte hos det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds (Martin Madsen).